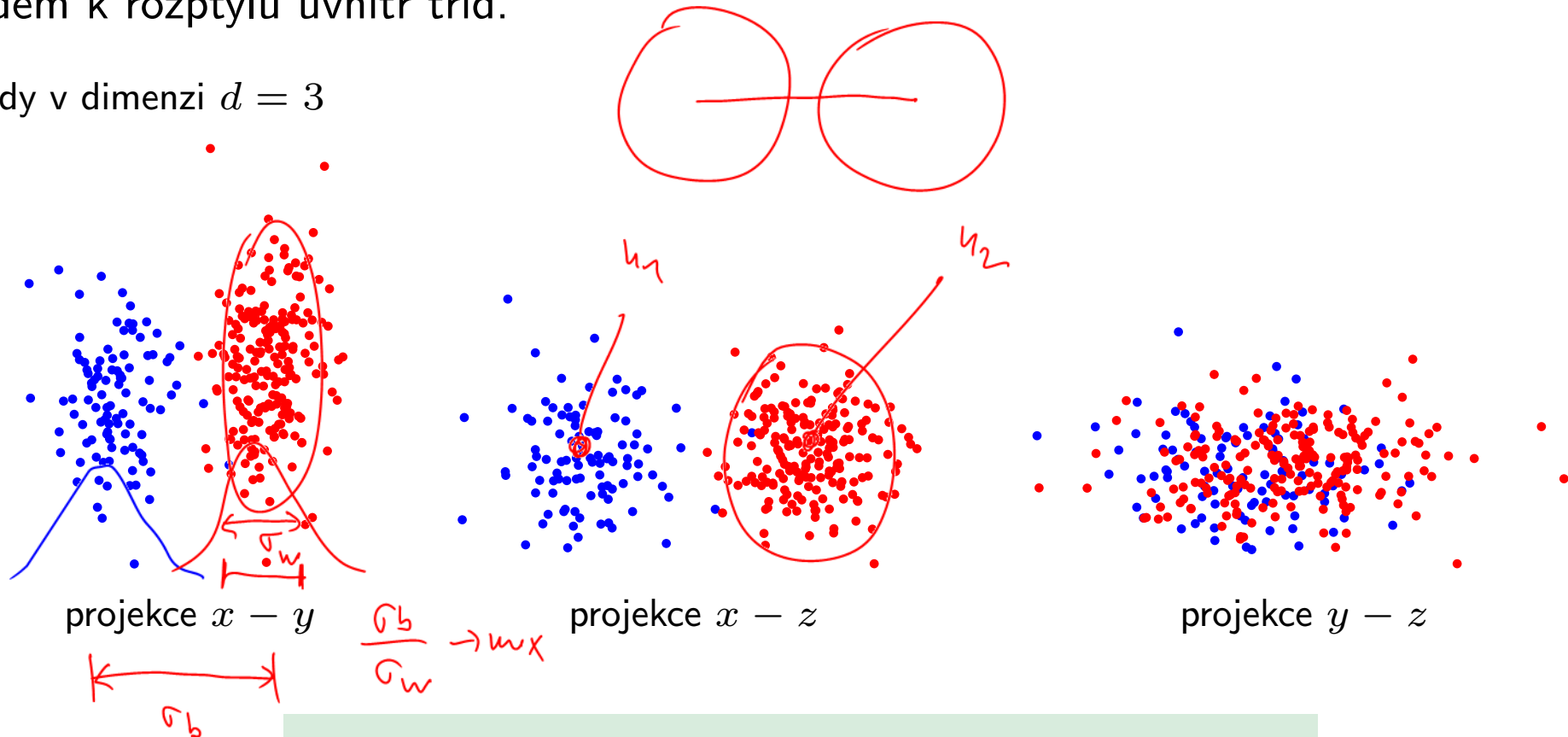

Fisherova lineární diskriminační analýza (FLDA)

Dána množina vektorů $\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_k$ v prostoru dimenze d , u každého identifiátor třídy ω_i , $i = 1, 2, \dots, k$, $\omega_i \in \Omega$ (Ω je množina velikosti o), po sloupcích sestavíme \mathbf{X}^ω pro třídu $\omega \in \Omega$.

Nechť \mathbf{W}^\top je matice $s \times d$, $s < d$, která redukuje dimenzi vektorů lineární transformací $\mathbf{Y} = \mathbf{W}^\top \mathbf{X}$. Budeme hledat takovou projekci, ve které jsou třídy co nejdále od sebe, měřeno vzhledem k rozptylu uvnitř tříd.

Př: body v dimenzi $d = 3$

FLDA: potlačení nepodstatných rysů, ať náhodných nebo ne

Úloha pro dvě třídy, $o = 2$

Promítáme $\mathbf{y} = \mathbf{w}^\top \mathbf{X}$, kde \mathbf{y} je ‚matice‘ dimenze $1 \times k$.

Před projekcí jsou vektory středních hodnot

$$\mathbf{m}^\omega = \frac{1}{k^\omega} \sum_{i=1}^{k^\omega} \mathbf{x}_i^\omega, \quad \text{kde } k^\omega \text{ je počet prvků ve třídě } \omega \quad \mathbf{m}^\omega \in \mathbb{R}^d$$

Vzdálenost mezi třídami po projekci měříme rozdílem středních hodnot

$$\|n^1 - n^2\|^2 = \|\mathbf{w}^\top \mathbf{m}^1 - \mathbf{w}^\top \mathbf{m}^2\|^2 = \dots = \mathbf{w}^\top \underbrace{(\mathbf{m}^1 - \mathbf{m}^2)(\mathbf{m}^1 - \mathbf{m}^2)^\top}_{d \times d} \mathbf{w} \stackrel{\text{def}}{=} \mathbf{w}^\top \mathbf{S}_b \mathbf{w}$$

Rozptyl uvnitř tříd po projekci měříme jako

$$(s^1)^2 + (s^2)^2 = \sum_{i=1}^{k^1} \|\mathbf{w}^\top (\mathbf{x}_i^1 - \mathbf{m}^1)\|^2 + \sum_{j=1}^{k^2} \|\mathbf{w}^\top (\mathbf{x}_j^2 - \mathbf{m}^2)\|^2 = \dots = \mathbf{w}^\top (\mathbf{S}^1 + \mathbf{S}^2) \mathbf{w} \stackrel{\text{def}}{=} \mathbf{w}^\top \mathbf{S}_w \mathbf{w}$$

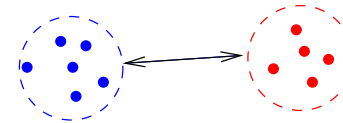
$$\sum_i \|\bar{\mathbf{x}}_i^\top \mathbf{w}\|^2 = \sum_i \mathbf{w}^\top \bar{\mathbf{x}}_i \bar{\mathbf{x}}_i^\top \mathbf{w} = \mathbf{w}^\top \left(\sum_i \bar{\mathbf{x}}_i \bar{\mathbf{x}}_i^\top \right) \mathbf{w}$$

pokračování

Fisherův diskriminant je

známo též jako Rayleigho poměr

$$F = \frac{|n^1 - n^2|^2}{(s^1)^2 + (s^2)^2} = \frac{\mathbf{w}^\top \mathbf{S}_b \mathbf{w}}{\mathbf{w}^\top \mathbf{S}_w \mathbf{w}}$$

Věta: Vektor \mathbf{w} maximalizující F musí pro nějaké $\lambda \in \mathbb{R}$ vyhovovat podmínce

$$\frac{2 \mathbf{S}_b \mathbf{w} (\mathbf{w}^\top \mathbf{S}_w \mathbf{w}) - 2 \mathbf{S}_w \mathbf{w} (\mathbf{w}^\top \mathbf{S}_b \mathbf{w})}{(\mathbf{w}^\top \mathbf{S}_w \mathbf{w})^2} = 0 \rightarrow \mathbf{S}_b \mathbf{w} = \lambda \mathbf{S}_w \mathbf{w} \rightarrow (\mathbf{S}_w^{-1} \mathbf{S}_b) \mathbf{w} = \lambda \cdot \mathbf{w} \quad (1)$$

- Nalezení takového \mathbf{w} a λ se nazývá **zobecněný problém vlastních čísel**. Pokud je \mathbf{S}_w regulární, lze ho vyřešit jako obyčejný problém $\mathbf{S}_w^{-1} \mathbf{S}_b \mathbf{w} = \lambda \mathbf{w}$.
- λ je hodnota F v optimu \Rightarrow vybereme \mathbf{w} odpovídající největšímu λ
- Pro $o = 2$ není třeba řešit (1), protože $\mathbf{S}_b \mathbf{w}$ je vždy paralelní s vektorem $\mathbf{m}^1 - \mathbf{m}^2$, takže

$$\mathbf{w} = \mathbf{S}_w^{-1} (\mathbf{m}^1 - \mathbf{m}^2)$$

normalizovaný na jednotkovou délku

důkaz: *1

- Pokud je málo měření a dimenze \mathbf{S} je velká, tak je \mathbf{S}_w singulární a problém (1) musíme řešit obecně.

V Matlabu pak použijeme $[\mathbf{W}, \mathbf{D}] = \text{eig}(\mathbf{S}_b, \mathbf{S}_w)$, \mathbf{D} obsahuje λ_i na diagonále a \mathbf{W} obsahuje zobecněné vlastní vektory po sloupcích

Úloha pro více tříd, $o > 2$

Matice vnitrotřídního rozptylu zůstává $\mathbf{S}_w = \sum_{i=1}^o \mathbf{S}^i$.

Zavedeme vážené střední hodnoty

vážený průměr pro \mathbf{S}_b lze použít i pro $o = 2$

$$\mathbf{m} = \frac{1}{k} \sum_{i=1}^o k^i \mathbf{m}^i \quad \mathbf{S}_b = \sum_{i=1}^o k^i (\mathbf{m}^i - \mathbf{m})(\mathbf{m}^i - \mathbf{m})^\top \quad \text{Platí } \sum_{i=1}^k (\mathbf{x}_i - \mathbf{m})(\mathbf{x}_i - \mathbf{m})^\top = \mathbf{S}_w + \mathbf{S}_b$$

Všechny projekce sdružíme maticovým zápisem

$$\mathbf{Y} = \mathbf{W}^\top \mathbf{X}, \quad \text{kde } \mathbf{Y} \text{ je } s \times k, \mathbf{W}^\top \text{ je } s \times d \text{ a } \mathbf{X} \text{ je } d \times k \text{ matice}$$

Pak je Fisherův diskriminant

$$F = \frac{\det(\mathbf{W}^\top \mathbf{S}_b \mathbf{W})}{\det(\mathbf{W}^\top \mathbf{S}_w \mathbf{W})} = \frac{\det(\mathbf{A}^\top \mathbf{W}^\top \mathbf{S}_b \mathbf{W} \mathbf{A})}{\det(\mathbf{S}_w)}$$

Handwritten notes:
- $s \times s$ (under $\mathbf{W}^\top \mathbf{S}_b \mathbf{W}$)
- $\det -$ měří objem 'elipsoidu kovariance' po projekci
- $s \times s$ regulérní, $\det(\mathbf{A}) \neq 0$
- $\mathbf{W} \mapsto \mathbf{W} \mathbf{A}$

Věta: Sloupce \mathbf{W} jsou tvořeny zobecněnými vlastními vektory odpovídajícími s největším zobecněným vlastním číslům $\mathbf{S}_b \mathbf{w}_i = \lambda_i \mathbf{S}_w \mathbf{w}_i$, $i = 1, 2, \dots, s$ a v optimu platí $F = \prod_{i=1}^s \lambda_i$

Kanonické korelace

Pozorování: Pokud \mathbf{W} je matice maximalizující F , potom $\mathbf{W}\mathbf{A}$ také maximalizuje F , kde \mathbf{A} je regulární $s \times s$ matice.

- Kanonická volba z této třídy je normalizovaná matice

$$\mathbf{W}_0 = \mathbf{W} (\mathbf{W}^\top \mathbf{S}_w \mathbf{W})^{-\frac{1}{2}}$$

- kovarianční matice mezi původním měřením x a jeho projekcí je $\mathbf{W}_0^\top \mathbf{S}_w$, kterou můžeme normalizovat na kanonické korelace

$$\mathbf{C} = \mathbf{W}_0^\top \mathbf{S}_w \text{diag}(\mathbf{S}_w^{-\frac{1}{2}})$$

- notace: $\text{diag } \mathbf{A}$ je diagonální matice získaná vynulováním nediagonálních prvků \mathbf{A}
- prvky \mathbf{C} jsou v intervalu $\langle -1, 1 \rangle$
- kanonické korelace vypovídají o tom, kde je informace rozlišující třídy (které složky měření \mathbf{x} jsou informativní)

Konec

spektrum

